

Høringsnotat

Forslag til endringer i energiloven

1	Høringsnotatets hovedinnhold	3
2	Gjeldende rett – konsesjonssystemet etter energiloven	3
2.1	Innledning	3
2.2	Planlegging av energiltak og konsesjonsprosess	4
2.3	Vedtakskompetanse	5
3	Departementets lovforslag	5
3.1	Endringer i konsesjonssystemet etter energiloven	5
3.1.1	Ekstern kvalitetssikring	5
3.1.2	Innføring av tidlig politisk involvering	6
3.1.3	Endring av vedtakskompetanse for større kraftledningssaker.....	7
3.1.4	Endring av vedtakskompetanse for kraftledninger som behandles sammen med saker etter vassdragslovgivningen hvor vedtak fattes av Kongen i statsråd.....	8
4	Økonomiske- og administrative konsekvenser.....	9
5	Merknader til de enkelte lovforslagene	10

1 Høringsnotatets hovedinnhold

Departementet fremmer i dette notatet forslag til endringer i energiloven kapittel 2 om saksbehandling. Departementet varslet i St.meld. 14 (2011-2012) *Vi bygger Norge – om utbyggingen av strømmettet* (nettmeldingen) en endring av konsesjonsbehandlingen for større kraftledningssaker. I tråd med nettmeldingen foreslår departementet at vedtakskompetansen i større kraftledningssaker heves til Kongen i statsråd. Departementet foreslår samtidig at vedtakskompetansen også heves i kraftledningssaker som behandles sammen med en sak etter vassdragslovgivningen hvor vedtakskompetansen er lagt til Kongen i statsråd.

Det er også varslet i nettmeldingen at det skal innføres et krav om ekstern kvalitetssikring i større kraftledningssaker, og at departementet avgir en uttalelse til søkerens vurdering av behov og konseptvalg. Det foreslås i dette notatet at disse endringene skal fremgå i energiloven.

2 Gjeldende rett – konsesjonssystemet etter energiloven

2.1 Innledning

Energiloven setter rammene for organiseringen av kraftforsyningen. Energiloven regulerer bygging, eierskap og drift av elektriske anlegg og fjernvarmeanlegg, kraftomsetning og monopolkontroll, utenlandshandel med kraft, måling, avregning og fakturering, markedsplass for fysisk kraftomsetning, systemansvar, rasjonering, leveringskvalitet, energiplanlegging og kraftforsyningsberedskap. Dette høringsnotatet gjelder konsesjonsbehandlingen for bygging, eierskap og drift av elektriske anlegg.

Bygging, eierskap og drift av elektriske anlegg krever som utgangspunkt konsesjon, jf. energiloven § 3-1. Elektriske anlegg under en viss spenning fastsatt i energilovforskriften § 3-1 er ikke konsesjonspliktige. Energiloven § 3-2 åpner for at det kan gis konsesjon for bygging, eierskap og drift av anlegg for fordeling av elektrisk energi innenfor et bestemt område (områdekonsesjon). Områdekonsesjon kan som hovedregel bare gis opp til og med 22 kV spenning, jf. energilovforskriften § 3-3 første ledd. Nettmeldingen legger opp til at konsesjonsbehandlingen endres for kraftledningsanlegg av en viss størrelse.

En tilstøtende problemstilling er om behandlingsmåten er hensiktsmessig for kraftledninger som behandles i tilknytning til kraftverksutbygging hvor konsesjonsvedtaket etter vassdragslovgivningen fattes av Kongen i statsråd. Det har vist seg vanskelig å få en koordinert konsesjonsbehandling av kraftverksutbygginger etter vassdragslovgivningen hvor Kongen i statsråd fatter vedtak, og saker som krever konsesjon etter energiloven på grunn av ulik vedtaksmyndighet. Denne problemstillingen er ikke vurdert i nettmeldingen.

2.2 Planlegging av energiltak og konsesjonsprosess

Før konsesjonsprosessen starter, vil nettselskapet utrede behovet for et tiltak og deretter vurdere hvilket konsept som er egnet til å møte dette behovet. Kraftsystemutredninger etter energiloven kapittel 7 og tilhørende forskrift om energiutredninger vil kunne belyse behovet for endringer i kraftsystemet.

Dersom nettselskapet kommer frem til at det er nødvendig å bygge et konsesjonspliktig anlegg, må nettselskapet sette i gang konsesjonsprosessen for å få tillatelse til å gjennomføre tiltaket. Fremgangsmåten varierer noe etter hva slags tiltak som er nødvendig.

For tiltak som skal konsekvensutredes etter forskrift 26. juni 2009 nr. 855 om konsekvensutredninger (konsekvensutredningsforskriften), jf. plan- og bygningsloven kapittel 14, skal det utarbeides melding med forslag til utredningsprogram, jf. konsekvensutredningsforskriften § 6 første ledd.

Meldingen med forslag til utredningsprogram skal sendes på høring til berørte myndigheter og interesseorganisasjoner og legges ut til offentlig ettersyn før programmet fastsettes, jf. plan- og bygningsloven § 14-2 første ledd og konsekvensutredningsforskriften § 7 første ledd. Dersom NVE vurderer at kraftledningen kan komme i konflikt med nasjonale eller viktige regionale hensyn, skal utredningsprogrammet forelegges Miljøverndepartementet før fastsetting, jf. konsekvensutredningsforskriften § 8 første ledd.

Søknaden med konsekvensutredning skal utarbeides på grunnlag av det fastsatte utredningsprogrammet. Søknaden sendes deretter på høring og legges ut til offentlig ettersyn, jf. energiloven § 2-1 første ledd jf. plan og bygningsloven § 14-2 annet ledd og konsekvensutredningsforskriften § 10 første ledd. I forbindelse med behandlingen av søknaden vil NVE ofte arrangere møter med lokale myndigheter og folkemøter, samt foreta befarings- og utredningsbesøk i tiltaksområdet. Dersom NVE finner grunnlag for det, kan tiltakshaver bli bedt om å utarbeide tilleggsutredninger og å vurdere tilleggsøknader. Vurderingen av søknaden innebærer en vurdering av om kraftledningen bør bygges, og eventuelt hvordan og på hvilke vilkår den skal bygges. Avbøtende tiltak vil også være en del av vurderingen av konsesjonssøknaden. For eksempel om ledningen skal bygges som luftledning, jord- eller sjøkabel og hvilke traseer som skal velges er en del av vurderingen.

Med utgangspunkt i søknaden, konsekvensutredningen og innspillene som har kommet inn, fatter NVE vedtak i saken. NVEs vedtak kan påklages til departementet av partene og andre med rettslig klageinteresse, forvaltningsloven kapittel IV. Plan- og bygningslovens regler om innsigelse for offentlige organer gjelder så langt de passer, jf. energiloven § 2-1 sjette ledd fjerde punktum.

I praksis påklages alle større kraftledningssaker. Klagegrunnene knytter seg både til behov, om ledningen skal gå i luft, jord- eller sjø og hvilke traseer som bør velges. NVE vurderer om det er grunnlag for å ta klagen til følge. Dersom NVE ikke finner grunn til å ta klagen til følge, oversendes saken til departementet for endelig avgjørelse.

2.3 Vedtakskompetanse

Myndigheten til å fatte vedtak etter energiloven er med visse unntak lagt til departementet, jf. energiloven § 2-2 og de ulike bestemmelsene i loven for øvrig. Departementets kompetanse er med enkelte unntak delegert til Norges vassdrags- og energidirektorat (NVE) i medhold av delegeringsvedtak fastsatt av departementet 24. oktober 2011. Myndighet til å fatte vedtak om konsesjon til bygging, eierskap og drift av energianlegg er omfattet av delegeringen.

I saker om bygging og drift av energianlegg fatter NVE vedtak i første instans. NVEs vedtak kan påklages etter de alminnelige reglene i forvaltningsloven, jf. punkt 3.2 ovenfor. Dersom vedtaket påklages og klagen tas til behandling, er departementet klageinstans. Departementets vedtak i klagesaken er endelig.

Vedtaksmyndigheten er lagt til departementet også hvor kraftledningssaken behandles i sammenheng med saker hvor Kongen i statsråd er myndighet etter vassdragslovgivningen, jf. punkt 3.1.4.

3 Departementets lovforslag

Nettmeldingen forutsetter tre endringer i konsesjonsprosessen. For det første forutsettes det et krav om at nettselskapene får ansvar for å få utført ekstern kvalitetssikring av sine konseptvalgutredninger. For det andre forutsettes det en uttalelse fra departementet før prosjektet kan meldes etter bestemmelsene om konsekvensutredninger. En tredje endring er at vedtakskompetansen for enkelte kraftledningsprosjekter heves fra NVE i første instans og departementet i andre instans, til vedtak direkte av Kongen i statsråd.

3.1 Endringer i konsesjonssystemet etter energiloven

3.1.1 Ekstern kvalitetssikring

Regjeringen vil innføre krav om ekstern kvalitetssikring av store kraftledningsprosjekter. Formålet med kvalitetssikringen er å styrke energimyndighetenes styring med konseptvalget ved å sikre den faglige kvaliteten av beslutningsgrunnlaget.

Den eksterne kvalitetssikringen skal gjennomføres etter at nettselskapet har identifisert et behov for tiltak og har bestemt seg for hvilket konsept som er egnet for å møte behovet. Den eksterne kvalitetssikringen vil være det siste steget før prosessen går over fra planleggingsfasen til konsesjonsbehandlingen av prosjektet.

Departementet har hjemmel til å fastsette hvilke opplysninger eller undersøkelser søkeren må sørge for i søknaden, jf. energiloven § 2-1 tredje ledd annet punktum. Departementet har også hjemmel til å gi forskrifter til gjennomføring og utfylling av loven og dens virkeområde, jf. § 10-6. Det fremgår av energilovens forarbeider (Ot.prp. nr. 43 (1989-1990) s. 97) at det vil være særlig aktuelt å fastsette slike regler blant annet etter § 2-2 om søknad (nåværende § 2-1).

Etter departementets oppfatning har departementet etter dagens regelverk kompetanse til å pålegge konsesjonssøker krav om ekstern kvalitetssikring. Departementet finner det likevel hensiktsmessig at dette fremgår direkte i energiloven § 2-1 tredje ledd, annet punktum.

3.1.2 Innføring av tidlig politisk involvering

Etter dagens konsesjonssystem er det første skrittet i konsesjonsbehandlingen at det sendes melding med forslag til utredningsprogram til konsesjonsmyndighetene. Regjeringen foreslo i nettmeldingen at det for større kraftledninger innføres en tidligere politisk involvering i konsesjonsprosessen. Bakgrunnen for forslaget er at store kraftledninger er sentrale energipolitiske beslutninger, hvor vurdering av behov og valg av konsept er sentralt. I nettmeldingen er det derfor foreslått at nettselskapet, etter at det har fått gjennomført en ekstern kvalitetssikring, oversender behovsvurdering og konseptvalg til departementet. Den eksterne kvalitetssikringen vedlegges og eventuelle endringer gjennomført som følge av denne kommenteres.

Et konsept er en prinsipløsning som ivaretar et sett av behov og overordnede prioriteringer. Konsept i nettsammenheng er overordnede systemløsninger eller hovedalternativer som kan løse et behov nettselskapet har identifisert. En behovsvurdering og et konseptvalg kan omfatte flere tiltak innenfor en region og legge grunnlaget for flere etterfølgende meldinger og søknader. Behovsvurderingen og konseptvalget kan omfatte flere konsesjonærer.

Departementet vil legge behovsvurderingen, konseptvalget og rapporten fra den eksterne kvalitetssikringen ut på åpen høring på departementets hjemmeside. Berørte lokale og regionale myndigheter, statlige sektormyndigheter og relevante selskaper og organisasjoner varsles om høringen. Departementet vil i tillegg normalt avholde høringsmøte, der blant annet nettselskapet og ekstern kvalitetssikrer presenterer sine planer og vurderinger.

På bakgrunn av nettselskapets konseptvalgutredning, den eksterne kvalitetssikringen, innspillene fra høringen og egne vurderinger, vil departementet avgi en uttalelse til behovet for ledningen, det valgte konsept og eventuelle andre politisk viktige spørsmål. Uttalelsen kommer på et stadium i prosessen hvor det ikke er foretatt detaljerte utredninger av konsekvenser for miljø og samfunn. Uttalelsen fra departementet vil derfor bare omfatte overordnede, prinsipielle spørsmål om behov og konseptvalg.

Kraftledningssaken kan ikke meldes og omsøkes før det foreligger en uttalelse fra departementet. Uttalelsen er ikke et vedtak som kan påklages etter forvaltningslovens regler om klage. Uttalelsen fra departementet innebærer intet samtykke til eller avslag på prosjektet.

Kravet om at et prosjekt ikke kan meldes og omsøkes før det foreligger en uttalelse fra departementet krever en endring i gjeldende regelverk. Etter departementets oppfatning er det adgang til å innføre en slik endring med hjemmel i energiloven § 10-6, som gir hjemmel til å gi forskrifter om gjennomføring og utfylling av loven og dens virkeområde.

Departementet finner det likevel hensiktsmessig at endringen fremgår direkte av lovteksten, jf. energiloven § 2-1 tredje ledd tredje punktum.

3.1.3 Endring av vedtakskompetanse for større kraftledningssaker

Kompetansen til å fatte vedtak etter energiloven er med visse unntak lagt til departementet, jf. energiloven § 2-2 og lovens øvrige bestemmelser. I nettmeldingen ble det lagt opp til at vedtakskompetansen for større kraftledninger skal heves til Kongen i statsråd. Med større kraftledninger menes i denne sammenheng kraftledninger på spenningsnivå fra og med 300 kV og oppover, og som er lenger enn 20 kilometer og som omfattes av konsekvensutredningsforskriften etter plan- og bygningsloven. Det vises til nærmere omtale i St. meld. 14 (2011-2012).

NVE vil fortsatt vurdere søknader på vanlig måte etter forutgående melding og høring, men vil ikke fatte vedtak i første instans. NVE vil fremme en innstilling til departementet. Innstillingen vil inneholde alt det et vedtak ville gjort. Det vil være anledning til å komme med merknader til NVEs innstilling. Departementet sender NVEs innstilling på høring, og forbereder saken for Kongen i statsråd hvor det fattes vedtak. Vedtak av Kongen i statsråd kan ikke påklages.

Bakgrunnen for endringen er at store kraftledningssaker er av stor politisk og samfunnsmessig betydning, og vedtak bør derfor fattes på høyeste forvaltningsrettslige nivå. Det har i praksis vist seg at alle større kraftledningssaker klages inn for departementet. I klagesaken er det hovedsakelig klagerne som uttaler seg, selv om det endelige vedtaket kan berøre andre. For eksempel kan klagebehandlingen som bygger på mer enn ett omsøkt traséalternativ resultere i en annen kraftledningstrasé hvor de som er berørte ikke har hatt grunn til å klage på NVEs førsteinstansvedtak. Andre berørte har mulighet til å komme med merknader i klageomgangen, men har ikke de samme insentiver til å engasjere seg i saken som de berørte som påklager NVEs vedtak.

Etter dagens ordning behandler NVE klagen og vurderer om disse skal tas til følge. Dersom klagen ikke tas til følge, oversendes de til departementet for klagebehandling. Etter lovendringen som nå foreslås, bortfaller klagemuligheten etter forvaltningsloven i de større kraftledningssakene. NVE vil dermed heller ikke lenger behandle klagen som førsteinstans.

NVE skal også etter en endring av vedtakskompetansen foreta hovedbehandlingen av større kraftledningssaker. Innstillingen vil inneholde alt som inngår i et førsteinstansvedtak. Innstillingen vil inkludere omfattende vurderinger av alle sider av saken som avveies og resulterer i en konklusjon.

Departementet mener hensynet til de berørte som ikke lenger vil bli klageberettigede, likevel er ivaretatt på en fullgod måte. De berørte får anledning til å uttale seg til meldingen av prosjektet, til søknaden og til NVEs innstilling. For de klageberettigede etter gjeldende ordning vil hovedforskjellen bli at innvendinger mot NVEs vurdering er å betrakte som merknader til innstillingen og ikke som en klage etter forvaltningsloven. NVEs vurdering vil i begge tilfeller bli vurdert på nytt av et overordnet organ gjennom

tilråding fra departementet og senere vedtak av Kongen i statsråd. Etter departementets oppfatning blir de berørtes interesser ivaretatt på en fullgod måte gjennom den nye ordningen.

Departementet foreslår at vedtakskompetansen for større kraftledningsanlegg fastsettes i forskrift og sammen med endringen av vedtakskompetanse for kraftledninger som behandles i tilknytning til søknader etter vassdragslovgivningen, jf. pkt. 3.1.4 nedenfor. Det vises til nytt annet punktum i § 2-2 første ledd.

3.1.4 Endring av vedtakskompetanse for kraftledninger som behandles sammen med saker etter vassdragslovgivningen hvor vedtak fattes av Kongen i statsråd

Når det søkes om kraftverksutbygging etter vassdragslovgivningen skal det som regel samtidig innsendes søknad om bygging av nødvendige anlegg for produksjon, omforming og overføring av elektrisk energi, jf. energiloven § 2-1 fjerde ledd. Dette vil typisk være søknad om bygging av en kraftledning for å få koblet det omsøkte vannkraftanlegget til strømmettet. Formålet er å samordne konsesjonsbehandlingen etter vassdragslovgivningen og energiloven, jf. Ot.prp. nr. 43 (1989-90) s. 59 hvor det fremgår:

”For å oppnå en samordnet behandling av prosjekter om vannkraftutbygging går Olje- og energidepartementet inn for en parallell behandling av slike saker etter den nye energiloven og vassdragslovgivningen. Søknader om vassdragskonsesjoner som omfatter bygging av kraftverk og søknader for de elektriske installasjonene i kraftverket og tilhørende overføringsledninger skal derfor sendes samtidig til NVE. Departementet går ut fra at saksbehandlingen kan samordnes slik at eventuelle tillatelser såvidt mulig kan foreligge til samme tid. På denne måten unngås at det tas standpunkt til inngrep i vassdraget uten at nettilknytningen fra kraftverket samtidig blir vurdert. Departementet ser det slik at alle inngrep i forbindelse med en vannkraftutbygging bør vurderes under ett og gi mulighet for høringsinstansene og konsesjonsmyndighetene til å se hele sakskomplekset i sammenheng.”

Kongen i statsråd er vedtaksmyndighet for vassdragsreguleringer som krever konsesjon etter vassdragsreguleringsloven, jf. vassdragsreguleringsloven § 2 første ledd, og i visse saker etter vannressursloven, jf. vannressursloven § 64, jf. forskrift av 15. desember 2000 nr. 1270 om hvem som skal være vassdragsmyndighet etter vannressursloven.

Vedtakskompetansen for konsesjon etter energiloven og vassdragslovgivningen er ikke samordnet. Etter dagens praksis mottar NVE søknaden etter vassdragslovgivningen og energiloven. NVE oversender innstilling i saker etter vassdragslovgivningen hvor Kongen i statsråd fatter vedtak. Departementet gir deretter tilråding til Kongen i statsråd for vedtak. NVE gir en foreløpig vurdering av kraftledningssaken i innstillingen til vannkraftsaken blant annet for å vurdere den samlede belastningen på naturmangfoldet, jf. naturmangfoldloven § 10. Det blir ikke fattet vedtak av NVE i den tilhørende kraftledningssaken før det er gitt konsesjon av Kongen i statsråd etter vassdragslovgivningen. Vedtaket om konsesjon for kraftledningen kan påklages til departementet.

Manglende samordning av vedtak etter vassdragslovgivningen og energiloven resulterer i at konsesjonsbehandlingen trekker ut i tid. Det gir mindre forutsigbarhet for partene når nettilknytningen ikke avklares samtidig med vassdragstiltaket. Eksempelvis kan en nettilknytning som ligger til grunn for vassdragstiltaket, bli endret enten i NVEs vedtak eller i klagebehandlingen i departementet. En samlet behandling helt frem til endelig vedtak for tiltaket etter energiloven og vassdragslovgivningen effektiviserer konsesjonsprosessen og gjør det mer oversiktlig og mindre ressurskrevende for de berørte å følge prosessen.

En samlet behandling gjennom hele prosessen gir et bedre beslutningsgrunnlag når vassdragstiltaket behandles av Kongen i statsråd. Samtidige vedtak av tiltaket etter vassdragslovgivningen og etter energiloven gir også det beste grunnlaget for å vurdere den samlede belastningen av tiltaket, jf. naturmangfoldloven § 10.

Departementet foreslår på denne bakgrunn at konsesjoner etter energiloven om bygging av anlegg for produksjon, omforming og overføring av elektrisk energi samordnes og skal avgjøres av samme myndighet som etter vassdragslovgivningen når tiltakene behandles samlet.

Forslaget medfører at klageadgangen på NVEs vedtak etter energiloven bortfaller sammenlignet med dagens ordning. Som det er redegjort for under punkt 3.1.3, er de berørtes interesser ivaretatt på en fullgod måte. NVE vil avgi innstilling til departementet istedenfor å fatte vedtak slik det er redegjort for ovenfor. Dette medfører ikke andre konsekvenser for de berørte enn at klageadgangen erstattes med en reell adgang til å komme med merknader til NVEs innstilling. Høringen av NVEs samlede innstilling og departementets befarung i saken må tilpasses til de som berøres av innstillingen om kraftledningen.

Departementet foreslår at vedtaksmyndigheten etter energiloven fastsettes i forskrift sammen med endringene av vedtakskompetanse for større kraftledningsanlegg. Bestemmelsen er inntatt i nytt annet punktum i energiloven § 2-2 første ledd.

4 Økonomiske- og administrative konsekvenser

Formålet med de endringer som er foreslått i dette notatet er blant annet å få en tidligere politisk involvering i de store kraftledningssakene og en mer effektiv konsesjonsprosess. Det vil fortsatt være en omfattende behandling både av NVE og av departementet før tilråding fremmes for Kongen i statsråd. Nettselskapene vil få noe økte kostnader til ekstern kvalitetssikring av behov og konseptvalg. Departementets saksbehandling i en slik tidlig fase vil føre til noe økt saksbehandlingskapasitet. På den annen side vil bortfall av den innledende klagebehandling i NVE redusere behovet for saksbehandlingskapasitet.

Samordning av behandlingen av vannkraftsaker hvor Kongen i statsråd fatter vedtak og tilhørende kraftledninger vil føre til at det ikke er nødvendig å behandle kraftledningssaken etter at det er gitt konsesjon i vannkraftsaken. Dette vil føre til en mer rasjonell bruk av saksbehandlingskapasitet, og vil redusere saksbehandlingstiden.

5 Merknader til de enkelte lovforslagene

Til endringen i § 2-1 tredje ledd annet punktum

Departementet foreslår at det presiseres i § 2-1 tredje ledd annet punktum at departementet får kompetanse til å kreve at søkeren må gjennomføre en ekstern kvalitetssikring. Krav om ekstern kvalitetssikring er i utgangspunktet tenkt å være begrenset til større kraftledningssaker. Den nærmere avgrensningen av hvilke saker som skal undergis ekstern kvalitetssikring fastsettes av departementet i forskrift. Dersom det gjennomføres ekstern kvalitetssikring, fremgår det av bestemmelsen at departementet avgir uttalelse i en tidlig fase før et prosjekt kan meldes og omsøkes.

Til endringen i § 2-1 fjerde ledd

Endringen innebærer at ”elektrisk kraft” erstattes med ”elektrisk energi”, slik at ordlyden blir i samsvar med begrepsbruken i øvrige bestemmelser i loven.

Til endringen i § 2-2 første ledd

Når vedtakskompetansen flyttes til Kongen i statsråd for større elektriske anlegg og for kraftledningssaker som behandles sammen med en vannkraftsak etter vassdragslovgivningen, må vedtakskompetansen i energiloven endres. Dette innebærer at det må foretas en nærmere regulering av hvilke saker hvor det skal fattes vedtak direkte av Kongen i statsråd og hvilke saker som skal behandles etter dagens system. Etter departementets oppfatning er det ikke hensiktsmessig å definere dette direkte i loven. Det tilrås derfor at Kongen fastsetter nærmere i forskrift i hvilke tilfeller Kongen i statsråd skal være vedtaksmyndighet etter § 3-1.

Til opphevelsen av § 9-7

Beredskapskapittelet i energiloven ble endret ved lov 27. januar 2012 nr. 11 om endringer i energiloven og i enkelte andre lover. Endringsloven medførte at antallet bestemmelser i kapittelet ble redusert med én paragraf. Bestemmelsen i nåværende § 9-7 er videreført med enkelte endringer i § 9-6. Ved en inkurie ble nåværende § 9-7 stående ved endringsloven, og foreslås nå opphevet.

Til ikrafttredelses- og overgangsbestemmelsene

Ikrafttredelses- og overgangsbestemmelsens punkt 2 regulerer denne endringslovens virkning for kraftledningssaker som behandles sammen med en sak hvor Kongen i statsråd fatter vedtak etter vassdragslovgivningen, og hvor det ikke er fattet vedtak på tidspunktet for denne lovs ikrafttredelse. Dette innebærer at denne lovendringen for det første får virkning både for tilfeller hvor kraftledningssaken og vannkraftsaken er til behandling hos NVE, og for det andre i tilfeller hvor innstilling i vannkraftsaken er oversendt

24.8.2012

departementet for behandling. I det sistnevnte tilfellet skal NVE behandle kraftledningssaken i tråd med denne endringsloven, og oversende innstilling til departementet. Departementet vil deretter avgi tilråding for vedtak av Kongen i statsråd både for kraftledningssaken og vannkraftsaken.

Forslag
til lov om endringer i lov 29. juni 1990 nr. 50 om produksjon, omforming, overføring, omsetning, fordeling og bruk av energi m.m (energiloven)

I

I lov 29. juni 1990 nr. 50 om produksjon, omforming, overføring, omsetning, fordeling og bruk av energi m.m (energiloven) gjøres følgende endringer:

§ 2-1 tredje ledd annet punktum skal lyde:

Departementet kan fastsette hvilke opplysninger eller undersøkelser søkeren må sørge for, *herunder krav om gjennomføring av ekstern kvalitetssikring. Kreves gjennomføring av ekstern kvalitetssikring, skal departementet avgi en uttalelse om behov og konseptvalg før prosjektet kan meldes og omsøkes.*

§ 2-1 fjerde ledd skal lyde:

Samtidig med søknad om kraftverksutbygging etter vassdragslovgivningen skal det som regel innsendes søknad om bygging av anlegg for produksjon, omforming og overføring av *elektrisk energi*.

§ 2-2 første ledd skal lyde:

Vedtak etter denne lov fattes av departementet. *Kongen kan fastsette forskrifter om at nærmere bestemte vedtak etter § 3-1 skal fattes av Kongen i statsråd.* Konesjon etter denne lov kan ikke erstattes av rettslig bindende planer etter plan- og bygningsloven.

§ 9-7 oppheves.

II

1. Loven trer i kraft fra det tidspunkt Kongen bestemmer.
2. Denne lov får anvendelse for saker etter energiloven som behandles sammen med saker hvor Kongen i statsråd fatter vedtak etter vassdragslovgivningen, jf. energiloven § 2-1 fjerde ledd, og hvor det ikke er fattet vedtak før lovens ikrafttredelse.